

נפרדים מאביטל סויסה

אביטל

לא מאמינה בכלל שאני במעמד של לסכם את מי שאת ומה שאת כי זה נגמר.
לא מאמינה שאת לא תהיי פה יותר ורק צופה מהצד.
מאיפה להתחיל?
את בן אדם עם שמחת חיים כל כך גדולה, בכל רגע נתון היה לך חיוך ואור קסום על הפנים.
את תמיד החמאת לי והוצאת ממני חיוך קטן.
גם בתקופות הפחות טובות שלך, את צחקת וחייכת ולא נתת למחלה להשתלט על האור שלך.
אני אמשיך ואומר לך תודה ענקית,
תודה שהיית עם אמא שלי מהשירות הלאומי שלה ועד היום, תודה שהיית לה חברה טובה לפרוק לה, לצחוק איתה ולהאזן, וכמה היא אוהבת אותך את לא יודעת אפילו.
תודה ששימחת את אמא שלי, שיצאת איתה להפועות ולבילויים, שגרמת לה לחייך ושמתה.
תודה שהיית חלק מהחיים שלה, אני לא יודעת מה היא הייתה עושה בלי האחרות אבל כך עמוקה וטובה שלך איתה.
אז תודה לך.

אני מקווה שאת נהנית למעלה ושהקב"ה רואה את החסדים שעשית וגומר עליך, אני בטוחה שאת כבר לא סובלת ועכשיו את שלווה יותר.
אני רק הייתי יודעת כמה אנשים בכו היום והתאבלו לזכרך, כמה אנשים שאיפילו לא נטחו שהכרת, כמה אנשים שהלבו שלחם התפרק היום.
אני זוכרת שלפני כמה חודשים דיברתי עם אמא שלי ואמרתי לה שאני אתמטט אם אביטל חס וחלילה תלך, והנה אני כאן, פשוט לא מאמינה ולא מעכלת שלא תהיי יותר, שאת לא כאן איתנו.
שאת לא תופחת את הדלת בלי לדפוק ולא שמה על אף אחד.
על איך שאת צוחקת מהמחלה במקום לבלות.
על איך שאת תמיד שמה לב לפרטים הקטנים ומחמיאה לכולם.
על זה שבאתם באמת אהבנו אותך, כמעט כמו אמא.
היית חלק מאוד גדול מהחיים שלי ולעולם לא אשכח אותך,
תודה על מי שאת ומקווה שאת שומרת עלינו וגורמת לשמיים להיות קצת יותר בהירים ושמיים, כמור.

הספד החברות

כי איך אף אחת לא דיברה באמת?..
אביטל אהובה שלנו.
האמת שזה נראה שאת מסתלבת עלינו ותכף חוזרת..
והלוואי שזה מה שיקרה ונקום לגאולה שלמה
מחר בבוקר! אבל בנתיים, הרעדת לנו היום את הלב עם ההודעה הזו על הברק.. את מסוג האנשים שכולם אוהבים ולא רק אחרי 120.. האופטימיות והשמחה שלך, הפשטות והזרימה, העין הטובה, המדבקות שהפצצת בקבוצות הוואטספ..
וכן אנשי הקשר שיש לך בשלוק.. זו שתתייחס לכל דבר ותגיב לך בפרטי.. וזו שאף פעם לא מודאגת כי היא פשוט מאמינה..
וצוחקת.. גם כשאת באה לנחם אותה.
קשה לדמיין את הישוב בלי הכניסה שלך, הצבעוניות והצחוק.. הצניבות והסיפורים,
קשה יהיה לשחרר את השם שלך ששגור בתפילות שלנו ושל כל ילדינו..
אבל האמת היא - שלעולם לא נהיה בלעדייך.
חברה כמור - אי אפשר לשכוח. ההשפעה שלך עלינו תלווה אותנו חיים שלמים. כולנו נאמין יותר. נצחק יותר. נהיה חברות טובות יותר. היום נאספנו כל החברות מבית ספר הארי, מבני עקיבא סניף דרום, מתיכון די לכב, מבר יוחאי,

אביטלי יקרה ואהובה,

רצינו לספר על אביטל שלנו. אנחנו יושבות כאן ביחד ומנסות לחבר את הרגשות והחוויות שעברנו איתך לאותיות, מילים ומשפטים. אבל איך אפשר לשבת ואת לא כאן איתנו?? לדבר עלייך בלשון עבר??
במהלך כל השבוע הרגשנו אותך יד ביד וניצבת לנגד עינינו בכל המתרחש, זה לא נתפס לשבת כאן בלעדייך. אנחנו מחכות כל רגע שתפתחי כאן את הדלת כהרגלך, בלי להקיש... ותשאלי בקול רם: "מי בבית?"

תוך כדי כדוגל של צחוק שאופייני רק לך. "עבדתי עליכם!" תמיד היית ספונטנית, מי באה לסיבוב בריינג'ר? או לחוף חוקוק, או "השגתי" כרטיסים ברגע האחרון להופעה הערב!... כמובן שלא היה צריך לדאוג מי יקח ומי יסיע אותנו, כי תמיד השליטה וההגה היו בידייך שלך.
ידעת לגרום לכל אחת להרגיש שהיא החברה הקרובה ביותר והאהובה ביותר, בשבוע הזה ראינו עד כמה היית מוקפת במעגלים חברתיים שונים. מביה"ס היסודי, סניף צפת דרום, תיכון, צבא, והחברות מבר יוחאי. בכל הקבוצות היית נוכחת ופעילה ותחזקת את קבוצות הוואטספ הרבות.

בכל פעם שמישהי הייתה צריכה איזה מספר טלפון של מישהו - היית הראשונה לשלוף.. וכמובן הוספת את המדבקות המיוחדות המאפיינות את חוש ההומור שלך.
תמיד ידעת להגיד מילה טובה, להחמיא... להיות אוזן קשבת להתעניין ולעודד. והכל בחיוך אופטימי, מלא אמונה ואהבה שהם נר לרגליך.
שמרת על אופטימיות לאורך כל הדרך במסע הזה שעברת בתקופה האחרונה הקשה הזו, ותמיד כשנשאלת מה שלומך: ענית בעיקביות "דבש וסילאן", והחיוך לא ירד גם ברגעים הקשים. כשביטא לבקר אותך ורצינו לעזור לך ולסייע, ראינו כי המסאז מרגיע אותך ולכן הקפדנו לעשות זאת, רק בשבעה גילינו שלכל אחת מאיתנו אמרת שהמסז' שלה הכי טוב (עד רגע זה אנחנו עדיין מתלבטות מי באמת הטובה ביותר..)

במסכת אבות כתוב: "עשה לך רב וקנה לך חבר".
הרמב"ם בפירושו על המשנה מחלק את החברים לשלושה סוגים: חבר תועלת, חבר נחת וחבר מעלה... כשהשאיפה היא להיות בדרגה הגבוהה ביותר של החברות שהיא "חבר מעלה" חברות שיש בה מטרה משותפת להרבות אור וטוב היטיב לבטא זאת הרב קרליבך שאמר: "ליד חבר טוב אני רוצה להיות טוב יותר, ליד חבר אמיני אני כבר טוב יותר!"
אביטל, חברת האמת הטובה שלנו, השארת לנו חלל וחייבוי' חברויות חדשות שנוצרו לנו במהלך השבעה, במיוחד עם אחיותיי ועם הציבות המדהימות שעטפו אותנו ושמרו עלינו במהלך השבוע הכואב הזה.
מתגעגעות אלייך מאוד. החברות

משיב הרוח ומוריד הטל

זה שיר פרידה. אז בואי להגיד שלום. לא אמרת. לא אמרנו. נכנסת כמו חץ ללב של כולנו. היית כולך בחזקת אביא-טל. טל תן לרצות ארצך / טל יעסיס צוף הרים / טל ושובע מלא אסמינו / טל בו תברך מזון / משיב הרוח ומוריד הטל. הטל שומר על לחות ורעננות. היית כטל חרמון שרוד עלהררי ציון כי שםצוה יהוה אתהברכה חיים עד העולם. כולך היית הרוח הנושבת המצמיחה חיים ושמתה. כמה שמחה. חיות. וחיות. תנועה. אש. כיאה לאחת שנולדה ביום הקדוש בלב בעומר. עלית בסערה בשלהי חודש אלול. קיבלת שיעור על ימים נוראים. על חשבון בנפש. על עצם קיומנו. אביטל כמו אלול. היא פריחה מחודשת, התחדשות תקווה ורענון מהרגלים שלילים, מאטימות לפתיחות הלב. זה גובל בכיוון. ככאלה. האמנת כל הזמן ב"לדוד ה' אורי וישעי" ביקשת בדיוק לפני שנה שאחדש את שמך ברשימת ה"להתפלל לרפואת... כל ה"דברי תורה" והתהילים מידי שבוע התחילו מלפני מספר שנים בפעם הראשונה שפגשתי במחלה הארורה. מידי שבוע נוצר מסביבך מגן דוד של תפילות מחברות שרק רוצות שתהיי שתמשיכי להאיר בצחוקך המתגלגל, בהומור המיוחד באור הגדול חודש אלול. העין בוכה. הלב בעור. אה.. ה' אורי וישעי ממי אירא? ה' מעוז חיי. נסתרות דרכי האל. תודה שזכינו. לאור הזה ענק. תפילי עלינו. חברי עכשיו את אותנו! את משפחתך! את העם והדור! שפוסט בחשיכה ומחפש וצמא לתשובה לגאולה תזעקי בכל כוחך!! שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד!!

יש אלול של תשובה מחרדה כי אפילו הדגים רועדים. אבל מהותו הוא קירבה גדולה לדודנו. דוד/ה הכי נחמד במשפחה. כוף. שמחה. אביטל הייתה כמו דודה(בת) טובה שכיף לפגוש כל מפגש האיר בנו עוד קצת את הנשמה. ואת היית כמו שמש בעולם! נדליק לך נר.נשמה. נמשיך להתפלל. לעילוי נשמתך. נשתדל להטיב, להתחזק בטוב. בעיגולי השמחה שלך. אוהבים. וכבר מתגעגעים. תשיב את הרוח, תן לנו כח! אבא(אבי) טל מטר. לברכה.לחיים.לאהבת חברים. לסליחה. לשנה טובה. לגאולה שלמה. יהי זכרך ברוך.

אביטלוש אהובה שלנו

האופטימיות שלך שכנעה אותנו שתוכלי למחלה. לא נתפס בעינינו שאינך חלק מאיתנו. הלקנו איתך הרבה. הדבר העיקרי שספגנו ממך היא הדרך המופלאה שלך להעריך את החיים ולדבוק בהם.
חברה נפלאה, מכילה, לא שיפוטית, מאזינה, סבלנית,אופטימית אמפטית, מרגיעה עם אמונה.השארית חלל שבאופן טבעי מתמלא בשיחה איתך. תחסרי לנו מאוד, תמיד אזכור את החיוך שלך הצחוקים והדאגה שלך לשלומי. את אדם כל כך טוב ואהוב עם לב רחב. עזרת לי בתקופות קשות והרגעת אותי, אהובית תמיד קראת לי. פתחת את ביתך המואר ואת ליבך החם ועל כך אני אסירת תודה. יחסר לי שתבואי אלי או שתציצי מהחלון. לארוחות המשותפות לטיולים ולצחוקים.
אזכור אותך תמיד, תודה על חברות נפלאה. היי שלום אהובה ותצויה נשמתך צרורה בצרור החיים אמן!!
ציפורה כהן.

משפחת בר יוחאי קואבת את לכתה בטרם עת של חברתנו היקרה אביטל סויסה ז"ל, מחבקת ומחזקת את איציק, הילדים האהובים, הכלה והנכדים. מן השמיים תנוחמו. תהא נשמתה צרורה בצרור החיים.

אביטל סויסה היקרה מכל / אתי חדד

טל השמיים נפלו מעלינו, קשה פה בלעדייך יפה מכולן טובה מכולן שיערך הזהוב, השמלה הצנועה הלכותיך בשקט בבנו תחסרי לנו בנוך איציק הילדים שתדענו נחמה החברות שלך עדיין בוכות גם אני מילים לך אכתוב אותך לא אשכח, בסתיו הקרוב ובכלל יפה בבנות שווה בין שוות טובה בין טובות אישה מיוחדת איך שרנו אחת לשניה איש לא ידע חשתי בוששה שאיני יכולה לעזור סבלך היה רב, נלחמת על חייך מלאכית יפה, שמרי עלינו מרחוק מתוקה שלנו נחבק את איציק הילדים הנכדים ואפילו הכלבה, לא תשכח אותך נכון את לא תחזרי אבל מבטיחה אותך לא נשכח נסלח לאלוהים שלוקח רק טובים וטובות נתנחם זו בזו אוהבים משפחת בר יוחאי

אם נשמיט מהמילים "דרך הארון" את "האור" נקבל מילה לא ברורה, מוזרה, חסרה.

כן, זוהי התחושה בדרך הארון כבה האור ובלב שלנו נפער בור אביטל- הצחוקים שלך, הסיפורים והסיבובים בשכונה עם הנכדים או עם מיקה וסתם להשלים משהו לתבשיל שאחד הילדים הכי אוהב כי כמו בכל דבר שעשית תמיד שמת את כל הלב החיוך, הפגישה שתמיד הסתיימה במילה "תקפצי..." כמה שתחסרי אז כנראה שהעצים והדשא יחליפו גוונים (כי אלו החיים) הבתים יעמדו דוממים עונות יחלפו בשכונה הקטנה אבל מבפנים נרגיש את השמחה אוהבות ומתגעגעות

ישוב דתי לאומי
בר-יוחאי

פרשת כי תבוא, כא' אלול תשפ"ב **כניסת השבת: 18:14 יציאת שבת: 19:19** עלון מספר 238

תפילות ושיעורים לילדים

זמני תפילות

תפילות בשבת:

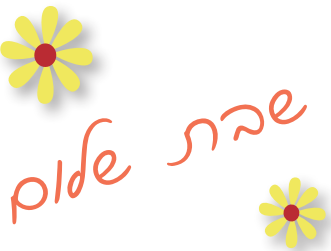
- שחרית - 8:00
- מנחה א' - 13:30
- מנחה ב' - 17:00
- שיעור בהלכה - 19:15
- שיעור לילדים עם הרב אביזוהר - בשעה 12:00
- אבות וילדים - מיד אחרי מנחה ב' שיעור בדף יומי 15:45

מניין נץ:

בשבת - 50 דקות לפני הזריחה.
בימות השבוע - 20 דקות לפני הזריחה.

ימות השבוע:

- סליחות - 05:00
- תפילת שחרית - 6:00, 7:15
- תפילת מנחה - 18:15
- תפילת ערבית - 19:15
- שיעור בשות"ים - יום שני מיד לאחר ערבית
- שיעור סוגיות בפרשת השבוע - יום שלישי מיד אחר ערבית
- שיעור לילדים - הרב אביזוהר - בין מנחה לערבית
- דף יומי - מיד אחרי מנחה

דבר רב הישוב

שבת שעברה קראנו כי תצא והשבת נקרא בע"ה כי תבוא, האם יש קשר בין השמות? אלא כשילד יוצא מהבית, תדאג לאן הוא בא, וגם לאן הוא הולך. פעם היה יוצא וישלה, אין לאדם שום חשש, כל השכונה יראי שמיים וכל החברים הם כאלה, מה יש לדאוג? אך היום יש להורה לבדוק כשהילד יוצא, לאן הוא בא? אנו נמצאים לקראת סיומה של שנת תשפ"ב ולקראת כניסתה של שנת תשפ"ג עלינו לבדוק איך אנו יוצאים מהשנה שחלפה, ועלינו גם להתכונן כיצד להיכנס לשנה החדשה עם ההכנות האלו אנו נהיה מוכנים לימים הנוראים.

שלכם בשמחה ושבת שלום, הרב מאיר סגרון

דבר הלכה - יחיד בסליחות

(הדברים נכתבים לע"ג אביטל בת טובה ויוסף דב ז"ל שאהבה ללכת לסליחות) לכתחילה יש לומר סליחות במנין, ועדיף ברוב עם, אולם יש מצבים שאין לאדם מנין, האם הוא יכול לומר הכל?

יש לדעת שיג' מידות לא יאמר היחיד, אלא אם כן אומר זאת בטעמים ובניגון כקורא בתורה.

יש דיון בהלכה לגבי הקטעים בארמית, יש ראיית מהגמ' ומהראשונים שיחיד לא יבקש בלשון ארמית, כיון שאין המלאכים מבינים את השפה. ורק לחולה שמתפללים עבורו בשברון לב, התירו להתפלל בארמית כיון שבנוסף לכך שכינה מראשותיו של חולה וכמובא בגמ' שבת ד"ב ע"ב. אולם בגמ' סוטה ד"ג ע"א כיון שהתפילה היא בקשת רחמים אפשר לאומרה בכל לשון.

וכפי שאמרנו הראשונים בדעה שאין לומר קטעים בארמית בלשון יחיד, וכן דעת הרב עובדיה ז"ל והרב מרדכי אליהו ז"ל. אבל יש תשובות הגאונים שאומרים במפורש שניתן לומר בארמית, וכן דעת חכמי צפון אפריקה כגון הרב משה ז"ל ויב"א הרב מאיר מאזוז שליט"א. מכל מקום הם ממליצים לכתחילה לומר סליחות במנין אך כשאין ברירה יכול היחיד לומר את הקטעים בארמית.

הפינה של HENE

GOLDEN ORIOLE=זהבן

היה לי את המזל לפני כשנתיים לשמוע ואפילו לראות את הזכר היפה- פה ביער ובשמורה בחולה אבל כנראה הוא נדיר היום והסיכוי למצוא אותו די קטן לצערי. הזכר הוא היחיד בין צפורי היבשה בגוגל כינוני שצבעיו שחור וצהוב. הוא מסתתר בתוך העלווה וקשה לגלותו. הנקבה והצעיר דומים לצעירי הנקר הירוק החסרים גם הם אדם על קדקדם אלא שמקורם דק וקצר בהרבה. כמו כן אין הזהבן נשען לעולם על גזעיו וענפי עץ נקצר. לזכר שירה חלילית ערבה רמה ואופינית: אויילה-אויאה! שני הזבנים משמיעים קריאה ילנית כשל חתול! המעוף דומה לשל נקר בגלים ארוכים. בית גדולו יערות כהבי עלים שדות אילן פארקים וגנים גדולים, אורכו 24 ס"מ. בארץ הוא עובר-אורח מצוי. באזור כל הים התיכון וצפון אפריקה הוא קיים בחורף ובאירופה רואים אותם בזמן הנדידה

בברכת חברים, ד"ר שמשון ביתנון

חידון הרב על פרשת השבוע לילדים

שאלות לפרשת כי תבוא

1. היכן שמש רבנו יצואה להלכין פנים?
2. מילה בת4 אותיות המורכבות משני צדדים של שתי אותיות בלבד?
3. מילה בפרשה שיש בה 4 פתחים?
4. 12 פסוקים רצופים המתחילים באותה מילה ומסתיימים באותה מילה?
5. בפסוק אחד מוזכרים 4 איברים?
6. בפסוק אחד 4 מילים משרש אחד?
7. בשני פסוקים, האות א' מופיעה בכל מילה בהם?
8. כלי המוזכר רק בפרשה ועוד ארבע פעמים? איזו מתכת מוזכרת 3 פעמים בפרשה זו?

את התשובות בצירוף שם הפותר יש לשלוח בהודעה לרב 052-4576769 פרס יוגרל בין הפותרים נכונה!

בהצלחה!!

פינת הלשון

הרב יאיר פיצובר

מביאי הביכורים (וגם אנחנו כולנו בליל הסדר) אומרים: "יוציאו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובאותות ובמופתים". מה ההבדל בין "אותות" ל"מופתים" רש"י בפרשת ראה (ג"ב), על המילים "אות או מופת", מפרש: אות- בשמים, מופת- בארץ. אחרים אומרים שאות זה סימן (גם האותיות שבאמצעותן אנחנו כותבים ומרכיבים מילים, הן למעשה סוג של סימנים). לעיתים, האות בא להראות מה יהיה בעתיד, ומופת זה משהו שיוצא מגדר הטבע. המילה **אות** נגזרת מהמילה **אתא** (בא) או **אתה**. המילה מופת נגזרת ממופלאות או מלשון פיתוי. לעיתים האות אינו בא להראות את העתיד אלא את ההווה, כמו התפילין, השבת וברית המילה שהם אות וסימן לקשר בינינו ובין הבורא. המלבי"ם מוסיף (על בסיס החלוקה של **אות- סימן, מופת**- יוצא מגדר הטבע) ואומר שיש הבדל בין מוסים שייקרא גם בשם אות וגם בשם מופת, הכל כמובן לפי המבחן: הפיכת המטה לנחש, נחשבה בעינינו עם ישראל **לאות** וסימן שהקב"ה שלח את משה. אותו ענין עצמו נחשב בעינינו פרעה, שלא האמין בקב"ה, **כמופת**- דבר היוצא מגדר הטבע. דברים אלו מזכירים לי את ר' חנינא בן דוסא שאמר לבתו "מי שאמר לשמן וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק". ר' חנינא בן דוסא יודע שכל דבר "טבעי" מתקיים אך ורק בזכות רצון ה', ולכן כשם שהשמן דולק, בדיוק כך יכול גם החומץ לדלוק! איננו חיים במדרגתו של ר' חנינא בן דוסא אך ככל שנתקרב יותר למדרגתו- חיינו יהיו מתוקנים ושלמים יותר. יהי הדברים לעילי נשמתה הטחורה של אביטל סויסה בת טובה ע"ה, שחיה חי' אמונה פשוטה ומיוחדת!

מזל טוב
לרויטל מנחם לנישואי ביתה ברכה יעל עם בח"ל

מזל טוב
למשפחת ממן ענבל ומיכאל לנישואי הבת עדי עב"ל

מזל טוב
למשפחת פריץ קמי ואייל לנישואי הבת בת חן עב"ל

הזג נגרות
זמן להגשים חלומות!

חדש במרום הגליל!
חוג נגרות לילדים מגן חובה עד כיתה ח'.
נפגוש את מלאכת הכפיים,
וניצור עבודות מעט טבעי
בכל תקופה נבא עם תוצר אישי
החוג מונחה ע"י מורה לנגרות מסורתית.

מפגש שבועי
בקבוצת קטנות
ילדים
בגובה תחומות
לילדים
200 ש"ח
לחדש

10 פרטים נוספים והישמה,
עשויה נוח: 0545974224